

AKADEMIA MUZYCZNA W KRAKOWIE

Nazwa przedmiotu: Literatura specjalistyczna			Kod przedmiotu: II / I / S II / 24
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: WYDZIAŁ INSTRUMENTALNY			Data 1.10.2019
Nazwa kierunku: INSTRUMENTALISTYKA			
Forma studiów: STACJONARNE		Profil kształcenia: ogólnoakademicki	Status przedmiotu: uruchomiony
Specjalność: GRA NA FORTEPIANIE			Rok / semestr: 1-2 / 1-4
Języki nauczania przedmiotu: polski	Forma zajęć: Grupowe	Rodzaj zajęć: Wykład	Wymiar zajęć: 120 godzin
Koordynator przedmiotu			
Prowadzący zajęcia		dr Piotr Różański	
Cele przedmiotu		<ul style="list-style-type: none">- pogłębienie wiedzy dotyczącej rozwoju literatury fortepianowej w ramach poszczególnych nurtów stylistycznych/epok- ukazanie wielowymiarowości literatury fortepianowej- zapoznanie studentów zarówno ze sztanदारowymi dziełami fortepianowymi, jak i literaturą rzadko wykonywaną- rozwijanie umiejętności samodzielnego, a zarazem holistycznego spojrzenia na utwór muzyczny, ze szczególnym uwzględnieniem jego problematyki wykonawczo-interpretacyjnej- rozwijanie umiejętności dokonywania krytycznej oceny danej interpretacji- poszerzenie wiedzy o wybitnych wykonawcach-pianistach, ze szczególnym uwzględnieniem cech charakterystycznych dla ich stylu gry- pomoc w procesie świadomego poszukiwania własnych dróg wykonawczo-interpretacyjnych oraz podejmowania samodzielných decyzji artystycznych- doskonalenie umiejętności logicznego i przekonującego formułowania myśli- uczenie szeroko pojętej kultury dyskusji, opartej m.in. na profesjonalnym doborze argumentów	
Wymagania wstępne		<ul style="list-style-type: none">- posiadanie wiedzy ogólnej w zakresie historii muzyki- znajomość głównych stylów i prądów twórczych w muzyce fortepianowej- znajomość podstawowego kanonu literatury fortepianowej- posiadanie doświadczenia w zakresie wykonywania muzyki fortepianowej na poziomie zaawansowanym	

	Symbol efektu	EFEKTY UCZENIA SIĘ	Odniesienie efektów do PRK
Wiedza (W)	Ins2aK_W01	osiągnął gruntowną znajomość repertuaru związanego ze swoją specjalnością oraz - gdy zachodzi taka potrzeba - z instrumentami pokrewnymi, w szczególności w zakresie wybranego stylu i profilu studiów (profil studiów dotyczy wybranych specjalności)	P7S_WG
	Ins2aK_W02	zna szczegółowe zasady dotyczące dziedziny instrumentalistyka niezbędne do formułowania i rozwiązywania złożonych zagadnień w zakresie właściwym dla studiowanej specjalności	P7S_WG
	Ins2aK_W03	zna kontekst historyczny i kulturowy dziedziny instrumentalistyka i związek z innymi dziedzinami współczesnego życia oraz samodzielnie rozwija tę wiedzę	P7S_WG
	Ins2aK_W04	zna zasady tworzenia prac artystycznych i kreowania działań artystycznych o wysokim stopniu oryginalności na podstawie wiedzy o stylach w sztuce i związanych z nimi tradycjach twórczych i odtwórczych	P7S_WG
	Ins2aK_W05	zna i rozumie trendy rozwojowe w historii muzyki oraz orientuje się w dotyczącym tej problematyki piśmiennictwie, a także zna gruntownie style i gatunki muzyczne wraz z reprezentatywnymi dla nich dziełami oraz związane z nimi tradycje wykonawcze	P7S_WG
	Ins2aK_W06	poznał wzorce leżące u podstaw kreacji artystycznej, umożliwiające swobodę i niezależność wypowiedzi artystycznej	P7S_WG

	Ins2aK_W07	posiada wiedzę i umiejętności w zakresie konstruowania pracy naukowej i terminologii naukowej odnoszącej się do zjawisk muzycznych	P7S_WG
	Ins2aK_W10	wykazuje głębokie zrozumienie powiązań i zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi elementami studiów oraz wykorzystuje tę wiedzę w dalszym rozwoju artystycznym	P7S_WG
	Ins2aK_W11	poznał trendy rozwojowe z zakresu dziedziny instrumentalistyka w szczególności w obrębie wybranej specjalności	P7S_WK
	Ins2aK_W12	dysponuje pogłębioną wiedzą o współczesnym życiu artystycznym i naukowym oraz instytucjach kultury w zakresie studiowanej specjalności	P7S_WK
	Ins2aK_W14	wykazuje znajomość podstawowych zagadnień związanych z historycznie zorientowanym wykonawstwem muzyki dawnej oraz z technikami kompozytorskimi, notacją i praktyką wykonawczą muzyki współczesnej	P7S_WG
	Ins2aK_W15	zna budowę, sposób funkcjonowania i rozwój historyczny instrumentu związanego z jego specjalnością, a także orientuje się w dotyczącej go problematyce technologicznej	P7S_WG
Umiejętności (U)	Ins2aK_U01	potrafi wykorzystywać wysoko rozwiniętą osobowość artystyczną, umożliwiającą opracowywanie i realizowanie własnych, oryginalnych koncepcji artystycznych w oparciu o wiedzę dotyczącą wzorców formalnych, stylów muzycznych i tradycji wykonawczych	P7S_UW

	Ins2aK _U04	jest przygotowany do całkowicie samodzielnej pracy nad repertuarem oraz wyrażania własnych koncepcji artystycznych	P7S_UU P7S_UW
	Ins2aK _U08	posiada umiejętność tworzenia rozbudowanych prezentacji w formie pisemnej i ustnej na podstawie wiedzy zawartej w materiałach źródłowych oraz jej interpretacji, a także opisu zjawisk muzycznych językiem naukowym	P7S_UK
	Ins2aK _U10	jest w pełni przygotowany do samodzielnej pracy koncertowej i wykazuje się umiejętnością nawiązania kontaktu z różnymi rodzajami publiczności przez odpowiedni dobór programów koncertowych oraz wierne, płynne i artystycznie ukształtowane ich wykonywanie	P7S_UK
Kompetencje społeczne (K)	Ins2aK _K01	wykazuje zdolność integrowania nabytej wiedzy, podejmowania samodzielnych, nowych i kompleksowych działań również w warunkach ograniczonego dostępu do informacji, a także w stopniu znaczącym przyswoił sobie umiejętność krytycznej oceny	P7S_UU P7S_KK
	Ins2aK _K03	posiada umiejętność inicjowania i przewodniczenia pracy zespołowej, prowadzenia negocjacji oraz przekazywania swoich rozwiązań i pomysłów w sposób jednoznaczny i zrozumiały zarówno dla odbiorców profesjonalnych, jak i nieprofesjonalnych z zastosowaniem technologii informacyjnych	P7S_KR P7S_KO
	Ins2aK _K04	potrafi gromadzić, analizować i interpretować potrzebne informacje, dokonuje ich hierarchizacji i syntezy na najwyższym poziomie	P7S_UU P7S_KR
	Ins2aK _K05	jest kompetentnym i samodzielnym artystą, zdolnym do świadomego integrowania zdobytej wiedzy w obrębie specjalności oraz innych szeroko pojętych działań kulturowych	P7S_UU P7S_KR

	Ins2aK _K06	jest zdolny do krytycznej oceny własnych działań twórczych i artystycznych oraz potrafi adekwatnie ocenić inne przedsięwzięcia z zakresu kultury i sztuki	P7S_KK
	Ins2aK _K07	korzysta z możliwości poszerzania swojej wiedzy, modyfikuje ukształtowane w czasie studiów schematy poznawcze poprzez ustawiczne samokształcenie, jest gotów do inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób	P7S_UU P7S_KR

TREŚCI PROGRAMOWE

Semestr I

Problematyka wykonawstwa repertuaru barokowego na współczesnym fortepianie

Charakterystyka stylu i zagadnień wykonawczo-interpretacyjnych w utworach:

- J. S. Bacha
- G.F. Händla
- D. Scarlatti
- J.P. Rameau / F. Couperina

Rozwój fortepianu a styl klasyczny

Charakterystyka stylu i zagadnień wykonawczo-interpretacyjnych w utworach:

- C.P.E. Bacha
- J. Haydna
- W.A. Mozarta
- L. van Beethovena

Rozwój pianistyki końca XVIII/ I poł. XIX w. – M. Clementi, J.B. Cramer, J.L. Dussek, C. Czerny, I. Moscheles, J.N. Hummel, F. Kalkbrenner

Semestr II

Oblicza muzyki fortepianowej w epoce romantyzmu

Charakterystyka stylu i zagadnień wykonawczo-interpretacyjnych w utworach:

- F. Schuberta
- F. Mendelssohna
- R. Schumanna
- F. Chopina
- F. Liszta
- J. Brahmsa

Muzyka fortepianowa a uwarunkowania estetyczne szkół narodowych

Semestr III

Charakterystyka stylu i zagadnień wykonawczo-interpretacyjnych w utworach:

- kompozytorów rosyjskich (m.in. M. Bałakiriewa, M. Musorgskiego, P. Czajkowskiego, A. Skriabina, S. Rachmaninowa, N. Medtnera)
- kompozytorów czeskich (A. Dvořáka, B. Smetany, L. Janáčka)
- kompozytorów skandynawskich (E. Griega, C. Nielsena, J. Sibeliusa)
- kompozytorów polskich (m.in. W. Żeleńskiego, J. Zarębskiego, I.J. Paderewskiego)
- kompozytorów francuskich (C. Saint-Saënsa, E. Chabrier, C. Francka, G. Fauré)
- kompozytorów hiszpańskich (I. Albéniza, E. Granadosa, M. de Falli)

Fortepian w muzyce impresjonistów francuskich (C. Debussy, M. Ravel)

Rola fortepianu w muzyce kręgu niemieckiego I poł. XX w. (m.in. A. Schönberg, A. Berg, A. Webern, P. Hindemith)

Semestr IV

Styl fortepianowy Karola Szymanowskiego

Styl neoklasyczny w rosyjskiej muzyce fortepianowej (m.in. I. Strawiński, S. Prokofiew, D. Szostakowicz)

Styl neoklasyczny we francuskiej muzyce fortepianowej (m.in. Grupa Sześciu)

Styl fortepianowy Beli Bartóka

Styl fortepianowy Oliviera Messiaena

Muzyka fortepianowa Ameryki Północnej (m.in. G. Gershwin, Ch. Ives, J. Cage, A. Copland, S. Barber, G. Crumb)

Muzyka fortepianowa Ameryki Południowej (m.in. A. Ginastera, H. Villa-Lobos)

Brytyjska muzyka fortepianowa (m.in. B. Britten)

Polska muzyka fortepianowa (m.in. G. Bacewicz, K. Serocki, A. Panufnik, W. Lutosławski, H.M. Górecki, K. Moszumańska-Nazar)

Rola fortepianu w muzyce najnowszej

Metody kształcenia

Zasadniczym założeniem wykładów jest ich teoretyczno-praktyczny wymiar (refleksje teoretyczne połączone są z prezentacją fragmentów nagrań, ilustrujących omawiane zagadnienia). Istotne jest także zachęcanie studentów do aktywnego udziału w dyskusji – przedstawiania własnych poglądów, spostrzeżeń i doświadczeń z pracy nad konkretnym dziełem/stylem muzycznym. Wykłady mają rozwijać umiejętność dokonywania krytycznej oceny prezentowanych interpretacji, m.in. poprzez przeprowadzanie analizy porównawczej kilku nagrań tego samego utworu/fragmentu wraz z koniecznością jasnego określenia cech charakterystycznych danego wykonania. Inną, niezwykle pomocną formą kształcenia jest samodzielne przygotowanie przez studenta/grupę studentów referatu na wybrany temat i jego publiczne zaprezentowanie w ramach zajęć.

Metody weryfikacji efektów uczenia się	wymagania końcowe – zaliczenie roku, forma oceny	Symbol efektu
	EFEKTY UCZENIA SIĘ podlegają końcowej weryfikacji w formie egzaminu ustnego (raz do roku), podzielonego na dwie części – teoretyczną i praktyczną/słuchową. Studenci wybierają z podanej listy kilka tematów do zreferowania oraz rozpoznają przykłady słuchowe, omawiając – wedle kolejności – ich stylistykę (kształt formalny, środki wykonawcze, cechy charakterystyczne), danego kompozytora i konkretne dzieło.	Ins2aK_W01 Ins2aK_W02 Ins2aK_W03 Ins2aK_W04 Ins2aK_W05 Ins2aK_W06 Ins2aK_W07 Ins2aK_W10 Ins2aK_W11 Ins2aK_W12 Ins2aK_W14 Ins2aK_W15 Ins2aK_U01 Ins2aK_U04 Ins2aK_U08 Ins2aK_U10 Ins2aK_K01 Ins2aK_K03 Ins2aK_K04 Ins2aK_K05 Ins2aK_K06 Ins2aK_K07
Forma i warunki zaliczenia	Zaliczenie uzyskiwane jest poprzez regularną obecność na zajęciach.	
Literatura (w wyborze) <ul style="list-style-type: none"> • Antokoletz Elliott, <i>Muzyka XX wieku</i>, Poznań, Inowrocław 2009. • Apel Willi, <i>The History of Keyboard Music to 1700</i>, Indiana University Press, Bloomington 1997. • Badura-Skoda Paul, Badura-Skoda Eva, <i>Interpreting Mozart – the performance of his piano pieces and other compositions</i>, Routledge, Taylor and Francis Group 2008. • Chomiński Józef, Wilkowska-Chomińska Krystyna, <i>Historia Muzyki</i>, cz. 2, PWM, Kraków 1990. • Chomiński Józef, Wilkowska-Chomińska Krystyna, <i>Formy muzyczne, t. 1, Małe formy instrumentalne</i>, PWM, Kraków 1983. • Chylińska Teresa, <i>Karol Szymanowski i jego epoka</i>, Musica Iagellonica, Kraków 2008. • Cooke James Francis, <i>Great Pianists on Piano Playing</i>, Dover Publications, New York 1999. • Einstein Alfred, <i>Muzyka w epoce romantyzmu</i>, PWM, Kraków 2009. • Ekier Jan, Kamiński Paweł, <i>Wstęp do Wydania Narodowego Dzieł Wszystkich Fryderyka Chopina</i>, PWM, Kraków 2012. • Gillespie John, <i>Five centuries of Keyboard Music</i>, Dover Publications, New York 1972. • Gordon Stewart, <i>Beethoven's 32 Piano Sonatas – a handbook for performers</i>, Oxford University Press, New York 2017. • Hofmann Józef, <i>Piano playing – with piano questions answered</i>, Dover Publications, New York 1976. • Janicka-Słysz Małgorzata, <i>Poetyka muzyczna Karola Szymanowskiego: studia i interpretacje</i>, Akademia Muzyczna w Krakowie, Kraków 2013. • Łukaszewski Marcin Tadeusz, <i>Przewodnik po muzyce fortepianowej</i>, PWM, Kraków 2014. • Paja-Stach Jadwiga, <i>Muzyka polska od Paderewskiego do Pendereckiego</i>, Musica Iagellonica, Kraków 2009. • Perkowska-Waszek Małgorzata, <i>Paderewski i jego twórczość. Dzieje utworów i rys osobowości kompozytora</i>, Musica Iagellonica, Kraków 2010. 		

- Podhajski Marek, *Formy muzyczne*, PWN, Warszawa 1991.
- Roberts Paul, *Images – the piano music of Claude Debussy*, Hal Leonard Corporation 2001.
- Roberts Paul, *Reflections – the piano music of Maurice Ravel*, Amadeus 2012.
- Rognoni Luigi, *Wiedeńska Szkoła Muzyczna*, PWM, Kraków 1978.
- Rosen Charles, *Styl klasyczny. Haydn, Mozart, Beethoven*, PWM/Narodowy Instytut Fryderyka Chopina, Kraków 2014.
- Ross Alex, *Reszta jest halasem: słuchając XX wieku*, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 2011.
- Skowron Zbigniew, *Nowa muzyka amerykańska*, Musica Iagellonica, Kraków 1995.
- Szlagowska Danuta, *Muzyka baroku*, Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku, Gdańsk 1998.
- Tomaszewski Mieczysław, *Chopin – człowiek, dzieło, rezonans*, PWM, Kraków 2005.
- Tuchowski Andrzej, *Benjamin Britten – twórca, dzieło, epoka*, Musica Iagellonica, Kraków 1994.
- Zieliński Tadeusz Andrzej, *Style, kierunki i twórcy muzyki XX wieku*, Centralny Ośrodek Metodyki Upowszechniania Kultury, Warszawa 1980.

NAKŁAD PRACY STUDENTA

	Liczba godzin
Zajęcia dydaktyczne	120 godzin
Przygotowywanie się do zajęć	-
Konsultacje	25 godzin
Przygotowywanie się do egzaminu, zaliczenia	80 godzin
Przygotowywanie się do prezentacji/koncertu	8 godzin (przygotowanie referatów)
Łączny nakład pracy studenta w godz.	233 godziny
Liczba punktów ECTS	8 punktów
Praktyki (jeśli obowiązują)	
Łączny nakład pracy studenta w godz.	
Liczba punktów ECTS	

MOŻLIWOŚCI KARIERY ZAWODOWEJ

Przedmiot pełni funkcję wspomagającą w kształceniu muzyka-pianisty, gotowego do podejmowania różnorodnych wyzwań zawodowych (działalność artystyczna w charakterze solisty i kameralisty, działalność pedagogiczna, działalność naukowa, działalność popularyzatorska).